

25.18x33.7	1/2	18	עמוד	ידיעות השרון - הרצליה	20/07/2018	64464282-6
הכפר הירוק בית הספר הכפר הירוק פנימי - 90290						



## חינוך

### בכל הכוח

יהודים וערבים, חברי נבחרת הנוער בפוטבול של רמת השרון, חזרו ממחנה בארה"ב • לא תאמינו מה הם לימדו את האמריקאים

18

# משחק הרוץ

בני קימרון

כמלואה מתקציב הכפר הירוק – על פי יוזמה של מנהל הפנימייה, איגור מוזס. כך גם מחנה האימונים בארצות הברית. שישה מהתלמידים זכו למלגה שמימנה חלקית את הוצאות הנסיעה (הוריהם השלימו את הסכום הדרוש), ובסך הכל יצאו, כאמור, למחנה האימונים 24 משחקני הקבוצה.

## תרבות ספורט

האימונים של חברי המשלחת מהמועדון ברמת השרון נערכו בבית הספר התיכון CAK בעיר נוקסוויל, שבמדינת טנסי. את הלילות עשו השחקנים במעונות הסטודנטים בקולג' המקומי. מטעמי ביטחון, שוהם לא איפשר להם להתארח בבתיהם של עמיתיהם האמריקאים.

ככל בוקר עברו השחקנים סדרת אימוני כושר, כולל ריצה והרמת משקולות. אחר הצהריים עלו על מגרש הפוטבול במדים המיוחדים שהושאלו להם על ידי מארחיהם – עם הכתפיים המרופדות, המגינים והקטנות שעל ראשיהם. מאמני קבוצת הפורט טבול של התיכון הם שאימנו את שחקני רמת השרון. "הם לימדו אותנו את יסודות המשחק באופן מתודי ומסודר", מספרים השחקנים הצעירים. "שיפרו לנו את הטכניקה. למעשה, הם חידדו לנו את הפרטים הקטנים – זווית הרגליים והידיים, הטיית הגב, כיוון המכט".

נוסף על האימונים, השתתפו שחקני רמת השרון בשני טורנירים, ושיחקו ב-12 משחקים מול קבוצות נוער אמריקאיות.

לקבוצה, כי הפוטבול נראה לנו ספורט קבוצתי מאתגר, שמכריח אותנו לעבוד קשה, ולא דומה בכלום לכדורגל המוכר לנו".

לדברי שוהם, הפוטבול מרחיב בהדרגה את שורותיו בארץ, ומבחינת מספר השחקנים הוא כבר הענף החמישי בגודלו. "זה משחק אגרסיבי, אבל לא אליים. להיפך, ג'נטלמני. יש כבוד והערכה לשחקנים, והם מוכנים לעשות הכל על המגרש, להילחם למען הקבוצה שלהם, ולהגן על השחקן שרץ עם הכדור. המשחק מפתח אצל השחקנים את תחושת הביטחון העצמי. לא משנה אם אתה גדול ושמן או נמוך ומהיר. כל אחד מוצא את התפקיד המתאים לו – בהתקפה או בהגנה". כמה הם צריכים להשקיע כדי להיות שחקנים טובים?

"אנו מצפים מהשחקנים להשקיע שניים-שלושה אימונים בשבוע, כל אימון נמשך כשלוש שעות, ובנוסף להגיע פעמיים-שלוש בשבוע לחדר כושר, כדי להתחזק להיות אתלטיים וגמישים יותר".

ואכן 13 תלמידי הכפר הירוק, החברים במועדון הפוטבול המקומי ברמת השרון, מתאמנים שלוש פעמים בשבוע. פעילותם השוטפת בקבוצת הנוער ממומנת כמעט

"ועד מהרה נרמקם בחיידק, בגלל האגרסיביות, האדרנלין, האתגר וההיבט הקבוצתי".

לפני כשנתיים וחצי החליט שוהם להקים במועדון קבוצת נוער. הוא ביקר בבתי הספר וערך שם אימוני הדגמה והתנסות. "זה עבר מפה לאוזן, חבר סיפר לחבר – וזה תפס", הוא אומר השבוע בחיור.

## הכדור לא עגול

קבוצת הנוער מונה כיום 40 שחקנים, תלמידי ט'–י"ב, רובם מרמת השרון, מי עוטים מהרצליה ומתל אביב. 13 מהשחקנים הם תלמידי הכפר הירוק – חמישה מהם תושבי המגזר הערבי. מתוך קבוצת הנוער, וכו 10 שחקנים, עם 14 שחקנים נוספים מקבוצות אחרות בארץ, להגיע לאימונים המיוחדים בארה"ב, ולהתנסות במשחקים עם המקומיים, וכן ללמוד עוד על ענף הספורט שכבש את האמריקאים זה מכבר.

"שמענו על מועדון הפוטבול ברמת השרון, הלכנו לצפות וזה מצא חן בעינינו", אומר אניס סעד, תלמיד במגמת סוציולוגיה ופיסיכולוגיה בכפר הירוק. "החלטנו להצטרף

הקיץ של עשרה בני נוער, יהודים וערבים, מפנימיית הכפר הירוק היה שונה: הם טסו למחנה אימונים מיוחד בארה"ב.

בן גבאי מראש העין שעולה לכיתה י', אילון ניר מאורנית שעולה לכיתה י"א, בן טייץ ממעלה אדומים שעולה לכיתה י"א, חסן אבו זרקא מהכפר ערה שעולה לכיתה י', והתאומים מג'ולגוליה אניס ומוסטאפא סעד, שעולים לכיתה י"א – כולם תלמידי פנימיית הכפר הירוק, מתאמנים במועדון הפוטבול של רמת השרון, ובשבועיים האחרונים שהו במחנה אימונים אינטנסיבי שנערך בארצות הברית.

מועדון הפוטבול הוקם לפני כשבע שנים ברמת השרון, על ידי המאמן גלעד שוהם, ובעזרת העירייה ואגודת הספורט העירונית. בשלב הראשון התאמנו בקבוצה רק מבוגרים מגיל 18 עד 40, שהגיעו בלי כל ידע וניסיון מוקדם. "בהתחלה מצטרפים מסקרנות, כי זה כ שונה ל כך ממה שמר כר לנו – כדורגל, כדורסל, כדורעף, כדוריד", אומר שוהם (47), שהוא גם מאמן כדורסל ותיק.

**"המאמן גלעד שוהם: "זו היתה חוויה גדולה, למדנו מהי תרבות ספורט אמיתית. בסוף המשחק נעמדים כולם במעגל, מתחבקים, וכל אחד נושא תפילה קטנה. כך מצאנו את עצמנו, נוצרים, מוסלמים ויהודים, מתחבקים, כשכל אחד מודה לאלוהים שלו על ההזדמנות לשחק"**



27.47x33.22	2/2	עמוד 19	ידיעות השרון-הרצליה	20/07/2018	64464286-0
הכפר הירוק בית הספר הכפר הירוק פנימי - 90290					



שחקני הקבוצה באימון. "הגחנו גם לאמריקאים שיהודים וערבים יכולים להסתדר מצוין יחד"

## הם רצו, זרקו כדורים, הרימו משקולות ובעיקר שיכללו את היכולות שלהם • עשרה שחקנים, יהודים וערבים, ממועדון הפוטבול של רמת השרון, תלמידי הכפר הירוק, חזרו השבוע ממחנה אימונים ייחודי בארה"ב • "האמריקאים חשבו בהתחלה שאנחנו קבוצת שחייה, כי לא נראינו כמוהם", הם אומרים, בגאווה יחידה לא מוסתרת. "פוטבול זה לא רק בריונים שמתנגשים זה בזה. עבדנו קשה וזו היתה חוויה גדולה"

נלחמים על המגרש למען הקבוצה". על המגרש הוא מתפקד כ"דף", שתפקידו לעמוד בשולי המגרש, לתפוס את הכדור שנמסר לו על ידי הקוטרבק, לרוץ ולהיטקד. הוא דווקא אוהב את האגרסיביות של המשחק, ואומר שלעיתים הוא עלול להידרדר לאלימות. "תלוי כמה אתה עצבני. כשאתה עצבני אתה רוצה להוריד אנשים". לדבריו, מחנה האימונים בטנסי סייע לו להשתפר. "תמיד יש מה לשפר. שיפרו לנו את החווק הפיזי, את המהירות שלנו וגם את הבנת המשחק". במפגשים הראשונים עם מארחיהם האמריקאים, הביעו אלה סקפטיות רבה לגבי אורחיהם. "הם חשבו שאנחנו קבורי שחייה, כי אנחנו לא נראים בריונים כמוהם", הוא אומר בחיך. "אחרי שהתחלנו לשחק, לאט-לאט הם נוכחו לדעת שאנחנו גם יודעים לשחק, והתחילו לכבד אותנו. דיברנו, צחקנו ולימדנו אותם מילים בעברית. לא פעם יכולנו לשמוע בקפיטריה איך הם צועקים לעברנו: 'שלום, מה קורה?' הם היו תמיד מנומסים. הישראלים, מצד שני, קיללו לפעמים בעברית, כשכעסו על השופטים או על השחקנים היריבים. אחרי המישה ימים כל השדרים שלנו היו תפוסים כל כך, שהכניסו אותנו לאמבטיית קרח, ששיחררה לנו את הכל". שוהם רואה בפרויקט כולו הצלחה גדולה. "כל חברי הקבוצה משקיעים בלימודיהם, וכיום הם תלמידים טובים יותר. הם מתנהגים למפת והפכו לדמויות מובילות בפנימייה ובכפר".

לתכנן מהלכים". לדבריו, הקשר עם התלמידים האמריקאים היה קלוש. היה קיימו רק אימון משותף אחד, ולא היו להם הזדמנויות רבות לקיים שיחות ממושכות. "לפעמים יצא לנו קצת לדבר על תחומי עניין משותפים. בשני המשחקים שניצחנו, נראה ששחקני הקבוצה האמריקאית התבאסו מכך שקבוצה מישראל ניצחה אותם, אבל בסופו של המשחק התכנסנו כולם במעגל חיבוק, ואחד השחקנים נשא תפילה. זה איחד את כולנו. היריבויות בין הקבוצות האמריקאיות חזקות מאוד, אבל בסוף משחק, מי שנושא תפילה מאחל גם לקבוצה היריבה הצלחה ובריאות". יהל סלונים (15), שעולה לכיתה י' בתיכון עירוני ה' בתל אביב, משחק פוטבול כבר מגיל שש-שבע, מאז ששהה עם הוריו בפארו אלטו שבצ'קו. כשחזר לארץ לפני שלוש שנים, הוא חשב שלא משחקים פוטבול בארץ. בשנה הראשונה שיחק עם קבוצת בוגרים בתל אביב, ואחרי שנה הצטרף לקבוצת הנוער של רמת השרון, המכונה Thunder (רעם). הוא גם חבר בנבחרת הנוער של ישראל. "בניגוד למה שחושבים, פוטבול זה לא בריונים שמתנגשים זה בזה", הוא מסביר. "יש הרבה טקטיקה, ולכל מהלך יש הרבה ציונאל שלו. לא סתם רצים בהגנה או בהתקפה. יש מחשבה מאחורי כל מהלך. למשל, איך למשוך את ההגנה של היריב לעומק, כדי למסור למרחק קצר, או להיפר. זה משחק קבוצתי מאוד, כשכל חברי הקבוצה

במגרש הוא מתפקד כקפטן של ההגנה ("ליין-בקר"), זה שקורא את המהלכים. "פוטבול זה ספורט של חשיבה", הוא אומר. "הסיבה לכך שניצחנו בשניים מתוך עשרת המשחקים היא, שבמשחקים האלה היינו רגועים, מתואמים, ידענו בדיוק מה אנו אמורים לעשות, ועשינו זאת בצורה מושלמת. שתי הקבוצות שניצחנו לא היו פחות טובות. הם משחקים פוטבול כל חייהם. פשוט היה לנו יום טוב. במשחקים שהפסדנו שיחקנו מול קבוצות שהיו גדולות עלינו, עם שחקנים שכבר מיועדים לשחק בקולג'. הם בכלל לא ברמה שלנו. שישה משחקים נערכו באותו יום, בחום של 35 מעלות. כל משחק נמשך כשעה. בסוף יום התחרויות הזה היינו גמורים. מפורקים לגמרי".

### משחקי טקטיקה

מחנה האימונים היה גם הזדמנות לבני הנוער מישראל להכיר שחקנים ממועדונים אחרים בארץ. במשך השנה, במהלך משחקי הליגה, אין להם זמן להכיר ממש. והיתה זו, כמובן, גם הזדמנות להכיר את האמריקאים. "המאמנים שלהם קיבלו אותנו יפה מאוד, גילו יחס חם, ממש אהבו אותנו ושיפרו אצלנו המון", אומר עמיחי. "בעקבות המחנה אנו רואים את המשחק מנקודת מבט אמריקאית. אצלם המשמעות היא במקום הראשון, ואחר כך הפרפקציוניזם. הם מקפידים על קטנות. עד שאתה עושה נכון – הם לא מרפים ממך. הם גרמו לנו לחשוב מחוץ לקופסה, איך לראות מהלכים, איך לחשוב כדי

"הפסדנו בתשעה, אך ניצחנו בשלושה", הם מספרים. "בסך הכול עמדנו מולם בכבוד. עבדנו קשה מאוד. כל מי שהיה במחנה יחד איתי לארץ שחקן פוטבול הרבה יותר טוב. כאן הוא יוכל ללמד גם את יתר חברי הקבוצה איך להיות שחקנים טובים יותר". "זו היתה חוויה גדולה, למדנו מהי תרבות ספורט אמיתית", אומר שוהם. "בסוף המשחק נעמדו כולם במעגל, מתחבקים, וכל אחד נושא תפילה קטנה. כך מצאנו את עצמנו, נוצרים, מוסלמים ויהודים, מתחבקים, כשכל אחד מודה לאלוהים שלו על ההזדמנות לשחק". איך היתה מערכת היחסים בין היהודים לערבים במשלחת? "אין אצלנו שחקנים יהודים וערבים. יש שחקנים, וכולם גרים בפנימייה. בהתחלה קצת חששנו, אבל נוצרו ביניהם יחסי אחווה וחברות. הוכחנו גם לאמריקאים שיהודים וערבים יכולים להסתדר מצוין יחד". עומר עמיחי (18), בוגר תיכון אלון ברמת השרון, התחיל לשחק פוטבול רק לפני שנה. "לצערי, הכרתי את ענף הספורט הזה מאוחר מדי", הוא אומר. לפני כן שיחק כדורסל בקבוצת הנוער של א.ס. רמת השרון, נפצע, ובתקופת ההחלמה הוזמן לראות אימון פוטבול במועדון. "ראיתי ונדלקתי. בסוף האימון שאלו אותי איך היה, ולא היו לי מילים". אז מה אתה מעדיף ביום? "פוטבול. אין הרבה ענפי ספורט שנותנים לך אישור להרוג" וגם משלמים לך על זה כסף", הוא אומר בחיך.